

Cześć nazywam się Oskar Credo

To jest mój paszport komunikacyjny, który pozwoli Ci łatwiej się ze mną dogadać, bo jestem nietypowy.

Co warto o mnie wiedzieć?

- Mam autyzm.
- Potrafię rozmawiać, ale porozumiewam się prostymi zdaniami.
- Czasami zapominam odpowiedzieć, gdy odpowiedź wydaje się mi oczywista.
- Mogę zadawać ci bardzo bezpośrednie pytania np.: na jakiej ulicy mieszkasz? Jakim samochodem jeździsz? To nic złego! Jestem po prostu zainteresowany Twoją osobą.
- Nie boję się nowych miejsc i sytuacji, ale lubię wiedzieć, gdzie jedziemy i po co.
- Jeżeli nie chcę czegoś zrobić, ustaw timer. Potrzebuję trochę czasu na decyzje.
- Samodzielnie poruszam się po znanych okolicach i jeżdżę autobusami na znanych trasach.
- Jestem samodzielny w jedzeniu, ubieraniu i dbaniu o swoją higienę.
- Uwielbiam wycieczki i spacerować.
- Lubię też pomagać.
- Umieję pisać i czytać.
- W nowych miejscach lubię odwiedzić ubikację. Nie zawsze pamiętam, żeby powiedzieć ci, że się oddalam.

A Ty co lubisz robić? Mam ze sobą trochę zdjęć z moich ulubionych miejsc – chętnie Ci pokażę.

Moja rodzina

Mam starszą siostrę Jagodę i młodszego brata Szymona. Mam też mamę Dorotę i ojczyma Krzyśka. Lubimy razem spędzać czas i się wygłupiać. Mieszkamy w Warszawie na ulicy Dedala. Mamy samochód – seata Alhambra.

Telefon do mamy: **720 020 021**, do ojczyma **601 959 822**

A Ty masz rodzeństwo? Gdzie mieszkasz? Jaki macie samochód?

Jak ze mną rozmawiać?

Wolę, kiedy mówisz do mnie bardzo dosłownie, bo nie rozumiem aluzji, porównań i wieloznaczności. Nie domyślam się Twoich intencji, na przykład: zamiast mówić: "Zasłaniasz mi telewizor", powiedz "Przesuń się w bok, bo nie widzę telewizora.". Zadawaj mi krótkie, proste pytania. Przez telefon czasem zapominam odpowiadać słowami i mogę na przykład pokiwać głową w odpowiedzi. Poproś mnie o odpowiedź słowami.

Musisz wiedzieć, że nie lubię/boję się:

- Głośnych dźwięków.
- Psów (mogę odmówić przejścia chodnikiem obok psa)
- Mówić, że coś mnie boli, lub źle się czuję. Gdy mnie spytasz, mogę zaprzeczyć.
- Nagłej zmiany planów. Wyłumacz mi, dlaczego się zmieniły i co się dalej wydarzy.
- Dotykania mojego brzucha. To bardzo wrażliwe miejsce i nawet u lekarza nie pozwalam go dotykać.
- Długich rozmów, wypytywania mnie. Mogę odmówić odpowiedzi na Twoje pytania.

Lubię:

- Chodzić do szkoły. Bardzo mnie tam chwala.
- Chodzić na spacer i wyjeżdżać na wycieczki. Dobrze pilnuję się grupy.
- Spotykać nowych ludzi.
- Śpiewać piosenki polskich wykonawców np. Dawida Podsiadło.
- Poznawać nowe miejsca i sytuacje.
- Grać na telefonie lub przeglądać Internet.
- Pomagać w pracach domowych. Zrobię proste zakupy, wyniosę śmieci, zmywam naczynia.
- Oglądać zdjęcia i rozmawiać o tym, kto na nich jest oraz wspominać sytuacje, kiedy zostały zrobione.
- Mieć zorganizowane zajęcia przez cały dzień.
Dopiero uczę się co robić jak mam czas wolny, więc czasem pozostaw mnie samemu sobie.

Co umiem?

- Sam się ubieram, myję i korzystam z toalety, dbam o swoją higienę (choć czasem rano warto mi przypomnieć bym użył dezodorantu).
- Samodzielnie jem i potrafię przygotować proste dania, jak kanapki, herbata.
- Dobrze pilnuję się grupy. Można wybrać się ze mną do miasta. Nie boję się tłumów.
- Umiem jeździć na rowerze.
- Dużo pomagam w pracach domowych w domu. Szczególnie chętnie rozpakowuję zmywarke, wyjmuję pranie i rozkładam do szafek oraz wyrzucam śmieci.
- Potrafię zrobić proste zakupy, sam wychodzę z domu.
- Uczę się podróżować samodzielnie autobusami - znam już kilka tras powrotnych do domu.

Z czym sobie nie radzę?

- Nie zawsze radzę sobie podczas rozmów przez telefon. Mogę trzymać telefon daleko od ucha lub odpowiadać gestami, np. pokiwać twierdząco głową. Jeśli nie słyszysz odpowiedzi powiedz „Oskar, odpowiedz słowami”.
- Nie umiem samodzielnie zaplanować podróży komunikacją miejską. Choć jeżdżę sam autobusami, to znam tylko kilka stałych tras.
- Złoszczę się, gdy inni przy mnie żartują, bo nie rozumiem tych żartów.
- Czasem panikuję, kiedy zrobię coś niewłaściwego. Mogę wtedy zaprzeczać, ale to nie jest kłamanie. Tak wyrażam pragnienie, żeby coś się nie wydarzyło.
- Czasem się rozzłoszczę i trudno mi to opanować. Mogę skakać, krzyczeć. Najłatwiej mnie uspokoić, odwracając moją uwagę czymś, co lubię na przykład poprosić o wyniesienie śmieci.
- Mam bardzo wrażliwe okolice pępka, nie toleruję żadnego dotyku w tym miejscu. Jeśli jestem chory lekarz nie może zbadać mi brzucha. Sam też nie umiem go dotknąć.

Moje zdrowie:

Biorę lek Risperalept – codziennie jedną tabletkę (1 miligram) wieczorem, w porze kolacji.

Nie mam kłopotów ze zdrowiem fizycznym.